

РЕШЕНИЕ

№ 23311

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
публично заседание на 30.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4524** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2а б.„а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на И. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк],[жилищен адрес] чрез адв. П. с посочен съдебен адрес:гр.С., [улица], ет.1,ап.4,тел.: [ЕГН] и [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-0001697/25.03.2025г. на И. Й., полицейски инспектор, отдел „Пътна полиция“,СДВР с която е приложена мярка – „прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6месеца“ на мототриколка пътническа бомбардиер,рег. [рег.номер на МПС] .

Твърди се,че заповедта е нищожна, като постановена от некомпетентен орган.

Същата е издадена в нарушение на изискването за форма на акта, доколкото не съдържа фактически и правни основания за постановяването му. Не е изложено описание на фактичката обстановка, не са посочени технически характеристики на цитираното МПС – мототриколка от които да се направи извод, че е управлявано от неспособен водач. Налице е несъответствие между посоченият в АУАН и Заповедта част на нарушението.

На следващо място се твърди,че приложената норма на б.„а“ на т.2 от чл.171 ЗДвП визираща няколко различни хипотези – управление от неспособен, от правоспособен водач който не притежава валидно СУМПС за категорията превозно средство, управление водач лишен от правоспособност или с временно отнето СУМПС или управление на МПС от лице за което са тези обстоятелства но не е собственик на управляваното СУМПС. В заповедта не е посочена коя е конкретната хипотеза даваща основание за налагане на ПАМ.

Ответната страна не/изразява становище за неоснователност на жалбата.

Процесната жалба е подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр чл.172 ал.1 от ЗДвП и чл. 171 т.1 б.„б“ от ЗДвП, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предметът на служебна проверка съдът съобрази и приема:

За да издаде процесно оспорваната Заповед, – полицейски инспектор И. Й., отдел „Пътна полиция“, СДВР е установила, че на 20.03.2025г. около 13:40 в [населено място] ж.к. [улица] с посока на движение от бул. А. Л. към ул.8ми декември, жалбоподателят /собственик/ управлява МПС – мототкриолка пътническа бомбардиер КАН АМ, сив/черен на цвят, с рег. [рег.номер на МПС] , безда притежава СУМПС,валидно за категорията превозно средство. Притежава СУМПС № 28323177 от 23.02.2027г. с придобити категории В,В1,АМ, а изискуемата за процесното МПС е „А“.

Поради което е и наложил на жалбоподателя принудителна административна мярка по чл. 171 т.2а б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца.

На тази база,съдът съобрази:

По силата на чл.171 т.2а б. „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственник, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственник, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Нормата е императивна, като не предоставя на компетентния орган право на преценка, а последният действа изцяло в условията на обвързана компетентност. При реализиране на фактите и обстоятелствата, представляващи основание за прилагане на мярката, същият орган е длъжен да издаде акт, с който да приложи предвидената в ЗДвП - ПАМ. Единствено продължителността на срока на мярката се определя от органа в условията на оперативна самостоятелност в рамките на предвидените граници от шест месеца до една година. За да бъде съставомерно приложена процесната ПАМ следва да са налице следните обстоятелства, а именно: собственник - какъвто се явява жалбоподателя, чието превозно средство - каквато собственост е процесната мототриолка е управлявано от лице непритежаващо правоспособност за съответната категория – каквото е описаното СУМПС на жалбоподателя.

Цитираната разпоредба на чл. 171 т.2а б. „а“ от ЗДвП цели осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, т.е. обжалваната ПАМ има превантивен и преустановителен характер. Същаа е израз на държавно-властнически правомощия, предпоставка за възникването на които е липсата на дължимият контрол и отговорност от страна на собственика на МПС. И доколкото движението с МПС може да бъде източник на опасност за останалите участници в движението, закона предвижда редица изисквания представляващи гаранция за законосъобразното развитие на отношенията в областта на движението по пътищата – от реда и условията за придобиване на СУМПС, през реда и условията за регистрация и въвеждане в движение на МПС до изискванията за контрол и отговорност както на водачите, така и на собствениците на МПС спрямо определи обстоятелства, потенциален източник на опасност.

В настоящият казус напълно неоснователни се явяват възраженията за липса на фактически и правни основания за постановяване процесната заповед, доколкото същата съдържа пълна индивидуализация на водача, обстоятелствата налагащи извод за липса на валидно СУМПС за съответната категория, индивидуализация на превозното средство, ясно и точно описание за установеният факт на управление в т.ч. място, част, дата, посока на движение и прочее.

Във връзка с твърденията за разминаване часа на нарушението по АУАН и посоченият в ЗНПАМ, то съдът установи, че в АУАН е посочен час 13:41, докато в заповедта е записано около 13:40. В този смисъл съдът не установява никакво разминаване, още повече – такова можещо да доведе до съмнения относно времето на установяване противоправното поведение.

Противно на възраженията в жалбата, оспорваната заповед ясно съдържа означение на приложимите факти от приложената законова хипотеза, а именно - водач който не притежава валидно СУМПС за категорията превозно средство. В този смисъл и правното основание е правилно приложено и фактическата обстановка – редовно и законосъобразно установена и посочена. В своята жалба, впрочем, жалбоподателят дори и не оспорва факта, че не притежава СУМПС валидно за изискуемата категория.

Извън това и с оглед предмета на съдебна проверка, следва да се добави още:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Видно от Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Налице е и Заповед № 513з-от 13.09.2024г. по силата на която И. А. е преназначена на длъжност „полицейски инспектор“ III степен в 01 група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, поради което е несъмнено и, че лицето издало процесната ЗППАМ е заемало изискуема за постановяване на заповедта, длъжност

Оспорената по делото заповед е издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", поради което е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административни мерки.

Процесната Заповед е издадена в съответствие с изискването за форма и съдържание като съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. При постановяването и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила дефинирани в специалния закон и в АПК.

В обобщение – процесната заповед е издадена от компетентен орган, в съответствие с изискванията за форма и съдържание при ясно изложение на фактите по случая и приложената правна норма, при спазване процесуалните правила и съответствие с материалния закон. При постановяването и не се установява превратно упражняване на власт, доколкото правният инструмент е насочен и поражда последиците за които е регламентиран.

С оглед всичко гореизложено, процесната заповед се явява законосъобразна, като оспорването срещу нея следва да се отхвърли.

Поради това и на основание чл.172 ал.2, предл.пето от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-0001697/25.03.2025г. на И. Й., полицейски инспектор, отдел „Пътна полиция“, СДВР с която е приложена мярка – „прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца“ на мототриколка пътническа бомбардиер, рег. [рег.номер на МПС] .
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: